മൊഡ്യൂൾ 2

മിശ്കാത്

യൂത്ത് ലേണിംഗ് ഹബ്ബ്, യൂത്ത് ഇന്ത്യ കുവൈത്ത്

YOUTH INDIA
KUWAIT

1. മുസ്‌ലീംകളുടെ പലായനം.

യസ്‌രിബിലെ സഹായികളുടെ അടുത്തേക്ക് പോവാൻ അനുചരന്മാരോട് മുഹമ്മദ് കൽപിച്ചു. ഖുറൈശികൾക്ക് സംശയം ജനിപ്പിക്കാത്ത വിധം കൊച്ചു കൊച്ചു സംഘങ്ങളായി പിരിഞ്ഞ് മക്ക വിട്ടു പോവാനാണ് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചത്. ഖുറൈശികളുടെ തടസ്സപ്പെടുത്തലുകൾ ഒഴിവാക്കാനായിരുന്നു അത്. ഒറ്റയായും ചെറിയ സംഘങ്ങളായും മുസ്‌ലീംകൾ മക്ക വിട്ടു തുടങ്ങി. പക്ഷേ, ഖുറൈശികൾക്ക് സംഗതി പിടികിട്ടി. സാധ്യമായവരെയെല്ലാം തിരിച്ച് കൊണ്ടു വന്ന് കഠിനമായി മർദ്ദിച്ചു. അവരെ ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ അശ്രാന്ത യത്നം ചെയ്തു. ഒന്നിച്ചു പലായനം ചെയ്യുന്ന ദമ്പതികളെ വേർപ്പെടുത്തി. ഭർത്താക്കന്മാരോടൊപ്പം പോകാൻ ഭാര്യമാരെ അനുവദിച്ചില്ല. വിസമ്മതിക്കുന്നവരെ ആരുടെയെങ്കിലും വീട്ടിൽ ബന്ധിച്ചിടും. ഇതിൽ കൂടുതലൊന്നും ചെയ്യാൻ ഖുറൈശികൾക്ക് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. കാരണം ആരെയെങ്കിലും വധിക്കുന്നതുമൂലം വിവിധ ഗോത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാവുന്ന ആഭ്യന്തര യുദ്ധത്തെ അവർ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. മുസ്‌ലീംകളുടെ പലായനം ഈ വിധം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നപ്പോഴും മുഹമ്മദ് മക്കയിൽ തന്നെ നിന്നു. മക്കയിൽത്തന്നെ താമസിക്കാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചുവോ ഇല്ലയോ എന്ന് ആർക്കും അറിയുമായിരുന്നില്ല. മുമ്പ് മുസ്‌ലീംകളെ അബ്സീനിയയിലേക്കയച്ച് അദ്ദേഹം മക്കയിൽ തന്നെ പ്രബോധനം തുടരുകയാണുണ്ടായത്. പക്ഷേ അബൂബക്കർ പലായനത്തിനു അനുമതി തേടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു. ദൃതിപ്പെടേണ്ട താങ്കൾക്ക് ഒരു കൂട്ടുകാരനെ അല്ലാഹു തന്നേക്കും. കൂടുതലൊന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞില്ല.

എങ്കിലും പ്രവാചകന്റെ പലായനത്തെക്കുറിച്ച് ഖുറൈശികൾ സൂക്ഷ്മമായ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യസ്‌രിബിൽ ശക്തമായ സ്വാധീനം കൈ വരിക്കാൻ കഴിയുമാറ് മുസ്‌ലീംകളുടെ അംഗസംഖ്യ വർധിച്ചിരിക്കുന്നു. മക്കാ അഭയാർത്ഥികൾ കൂടെയാകുമ്പോൾ അവരുടെ ശക്തി ഇനിയുംവർധിക്കും. ദൃഢചിത്തനും ക്രാന്തദർശിയുമായ മുഹമ്മദു കൂടി അവരോടു ചേർന്നാൽ അവരൊന്നിച്ചു മക്കയെ തകർക്കുകയോ ശാമിലേക്കുള്ള വ്യാപാരപഥങ്ങൾ അടച്ചുകളയുകയോ ചെയ്യാനിടയുണ്ട്. മുഹമ്മദിനെയും കുടുംബത്തെയും 30 മാസത്തോളം ഒരു മലഞ്ചെരുവിൽ പട്ടിണിക്കിട്ടതുപോലെ തങ്ങളെ പട്ടിണിക്കിടാൻ അവരും ശ്രമിച്ചുകൂടെന്നില്ല. മുഹമ്മദ് മക്കയിൽതന്നെ ശേഷിച്ചാലുമുണ്ട് കുഴപ്പം. പ്രവാചകന്റെ സംരക്ഷണാർത്ഥം യസ്‌രിബുകാരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രകോപനങ്ങളെ അപ്പോൾ നേരിടേണ്ടിവരും. ഇത്തരം സ്ഥായിയായ വിഷമപ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചനം ലഭിക്കാൻ ഒന്നേയൊള്ളു മാർഗം. മുഹമ്മദിന്റെ കഥ കഴിക്കുക. അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചാൽ, പക്ഷേ, ഹാശിം-മുത്തലിബ് കുടുംബങ്ങൾ പ്രതികാരത്തി

നൊരുങ്ങും. യസ്‌രിബുകാരിൽനിന്നുണ്ടാകാവുന്നതിലും ഗുരുതരവും മാരകവുമായ ഒരു ആഭ്യന്തര യുദ്ധമായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലം. ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങളെ കുറിച്ചെല്ലാം പര്യാലോചിക്കാൻ ഖുറൈശികൾ ദാറുന്നദ്‌വയിൽ സമ്മേളിച്ചു. ഒരാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.'മുഹമ്മദിനെ ചങ്ങലയിൽ ബന്ധിച്ച് ഒരു മുറിയിലിട്ട് പൂട്ടുക. മുമ്പ് അവന്റേതു പോലുള്ള രോഗം ബാധിച്ചിരുന്ന നാബിഗ, സുഹൈർ തുടങ്ങിയ കവികൾക്ക് സംഭവിച്ചതുതന്നെ അവനും വരുന്നതുവരെ നമുക്ക് കാത്തിരിക്കുക'. ഈ അഭിപ്രായം പക്ഷേ, ആരും ഗൗനിച്ചില്ല. മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു..: 'അവനെ നാടുകടത്താം. എന്നാൽ, പിന്നെ ശല്യംമൊഴിയും.' പക്ഷേ, നാടുകടത്തിയാൽ അദ്ദേഹം യസ്‌രിബിൽതന്നെ എത്തിപ്പെടുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്ന തീരുമാനം ഇതായിരുന്നു.: 'ഓരോ ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും ശക്തരായ ഒരോ യുവാവിനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് നല്ല മൂർച്ചയുള്ള ഒരോ ഖഡ്ഗം നൽകുക. എന്നിട്ട് അവരെല്ലാവരും കൂടി ഒരൊറ്റവെട്ട്! ഒരാൾ വെട്ടുന്നതുപോലെയായിരിക്കണം. അപ്പോൾ അതിന്റെ ഉത്തരവാധിത്വം എല്ലാ ഗോത്രങ്ങൾക്കും തുല്യമായിരിക്കും. എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളോടും ഒന്നിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അബ്ദുമനാഫ് വംശത്തിനാവില്ല. അതിനാൽ, അവർ പ്രായശ്ചിത്തംകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളും. ഖുറൈശികളുടെ ഐക്യം തകർക്കുകയും മറ്റു ഗോത്രങ്ങളെ ശിഥിലമാക്കുകയും ചെയ്ത ഈ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് അങ്ങനെ മോചനം നേടാം'. ഈ തീരുമാനം സർവസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഓരോ ഗോത്രവും അവരുടെ യുവാക്കളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. മുഹമ്മദിന്റെ ദിവസങ്ങളെണ്ണപ്പെട്ടുവെന്ന ആശ്വാസത്തോടെ അവർ അന്തിയുറങ്ങി. ദിവസങ്ങൾക്കകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യവും മണ്ണടിയുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു. യസ്‌രിബിൽ നിന്നു പലായനം ചെയ്തവർ പൂർവ്വ മതത്തിലേക്കും ദൈവങ്ങളിലേക്കും മടങ്ങിവരുമെന്നവർ വിശ്വസിച്ചു. ഖുറൈശികളുടെ ഐക്യവും മക്കയുടെ വിനഷ്ടമായ പദവിയും തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നവർ പ്രത്യാശിച്ചു.

ഹിജ്റ

മദീനയിലേക്കുള്ള പലായനം തനിക്കു നേടിത്തരാവുന്ന ശക്തിയും മക്കയ്ക്കും അതിന്റെ വ്യാപാരത്തിനും അതേൽപിക്കാവുന്ന ആഘാതവും ഭയന്നു ഖുറൈശികൾ തന്നെ വധിക്കാൻ തീരുമാനിച്ച വിവരം പ്രവാചകനു ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ഏതവസരത്തിലും പലായനം ചെയ്തു കളയുമെന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനം എന്താണന്നറിയാൻ ഒരു മാർഗവും ഇല്ലായിരുന്നു. പലായനത്തിന് അനുവാദം ചോദിച്ചതുമുതൽ അബൂബക്കർ രണ്ട് വാഹനങ്ങൾ ഒരുക്കി നിർത്തിയിരുന്നു. സ്വൽപം കാത്തിരിക്കാൻ പ്രവാചകൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആവിശ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ, പ്രവാചകന്റെ പലായനം സംബന്ധിച്ചു കൂടുതലൊ

ന്നും അബൂബക്കറിനു അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ വധഗൂഢാലോചനയെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞ ശേഷവും, മക്കയിൽ അവശേഷിച്ച മുസ്‌ലീംകളുടെ സംഖ്യ വളരെ തുച്ഛമാകുന്നതുവരെ പ്രവാചകൻ മക്കവിട്ടെങ്ങും പോയില്ല. പലായനത്തിനുള്ള ദൈവ കൽപന പ്രതീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കൽപന വന്നപ്പോൾ അബൂബക്കറിന്റെ വസതിയിൽ ചെന്ന് അദ്ദേഹം വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ പ്രവാചകനോടൊപ്പം പലായനം ചെയ്യാൻ അബൂബക്കർ അനുമതി തേടി. അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു.

ചരിത്രം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും മഹത്തായ, സത്യത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും മാർഗത്തിലുള്ള സാഹസികതയുടെ ഒരധ്യായം ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നു. അബൂബക്കർ ഒരുക്കിയ ഒട്ടകങ്ങളെ യാത്രയ്ക്ക് ആവിശ്യമാവുംവരെ മേയ്ക്കാൻ അബ്ദുല്ല ബിൻ ഉറൈഖിളിനെയാണ് ഏൽപിച്ചത്. മക്കവിട്ടു പോവുമ്പാൾ ഖുറൈശികൾ തങ്ങളെ പിന്തുടരുമെന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, യാത്ര അപരിചിത മാർഗത്തിലൂടെയും പുറപ്പാട് ശത്രുക്കൾ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത സമയത്തും ആവണമെന്നവർ തീരുമാനിച്ചു. മുഹമ്മദ് ഒളിച്ചോടുന്നത് തടയാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടിനു ചുറ്റും രാത്രികാലത്ത് കാവലുണ്ടായിരുന്നു. പ്രവാചകനെ വധിക്കാൻ ഖുറൈശികൾ തെരഞ്ഞടുത്ത യുവാക്കളാണ് അതിനു നിയുക്തരായിരുന്നത്. പലായനത്തിനു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട രാത്രിയിൽ, ഹളറമൗതിൽ നിർമിതമായ തന്റെ പച്ചപ്പുതപ്പു പുതച്ചു സ്വന്തം വിരിപ്പിൽ കിടന്നുറങ്ങാൻ മുഹമ്മദ് അലി ബിൻ അബീത്വാലിബിനെ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. ജനങ്ങൾ തന്നെ സൂക്ഷിക്കാൻ ഏൽപിച്ച വസ്തു തിരിച്ചേൽപ്പിച്ച ശേഷമേ മക്കവിടാവൂ എന്നും അദ്ദേഹത്തോടാവിശ്യപ്പെട്ടു. വീടു വളഞ്ഞ ഖുറൈശി യുവാക്കാൾ ഒരു ധ്വാരത്തിലൂടെ പ്രവാചൻ സാധാരണ ഉറങ്ങാറുള്ള ഇടത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോഴൊക്കെ വിരിപ്പിൽ ആളെക്കണ്ട് ആശ്വാസം കൊണ്ടു. രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമത്തിൽ അവരുടെ അശ്രദ്ധ മുതലെടുത്ത് പ്രവാചകൻ അബൂബക്കറിന്റെ വസതിയിലെത്തി. ഇരുവരും വീടിന്റെ പിൻ വാതിലിലൂടെ പുറത്തുകടന്ന് സൗർഗുഹ ലാക്കാക്കി യാത്ര തിരിച്ചു. അവർ ദക്ഷിണ ദിക്കിലേക്ക് പോകുമെന്നു ഭാവനയിൽ പോലും കാണുക അസാധ്യമായിരുന്നു.

സൗർഗുഹയിൽ

സൗർഗുഹയിലെ അജ്ഞാതവാസം അബൂബക്കറിന്റെ പുത്രൻ അബ്ദുല്ല, പുത്രിമാരായ ആയിശ, അസ്മ, അടിമയായ ആമിർബിൻ ഫുഹൈറ എന്നിവർ മാത്രമേ അറിഞ്ഞിരുന്നൊള്ളൂ. അബ്ദുല്ല പകലത്രയും ഖുറൈശികൾ മുഹമ്മദിനെതിരെ നടത്തുന്ന ഗൂഢാലോചകൾ ശ്രദ്ധിച്ച്, രാത്രി, പിതാവിനും പ്രവാചകനും വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അടിമയായ ആ

മിർ, അബുബക്കറിന്റെ ആടുകളെ മേച്ചു സായാഹ്നത്തിൽ പാലും മാംസവുമായി അവിടെയെത്തി. അബദുല്ല ഗുഹയിൽ നിന്ന് മടങ്ങുമ്പോൾ ആമിർ തന്റെ ആട്ടിൻപറ്റത്തോടൊപ്പം പിന്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടിപ്പാടുകൾ മായ്ച്ചു കളയുകയുമായിരുന്നു. മൂന്ന് ദിവസം അവർ ഗുഹയിൽ കഴിഞ്ഞു. അവരെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഖുറൈശികൾ അവിശ്രമം അന്വേഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. മുഹമ്മദിന്റെ യസ്‌രിബിലേക്കുള്ള പലായനം തടയാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ആപത്ത് കൺമുന്നിലുള്ളപ്പോൾ അവർ അന്വേഷണം നടത്താതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?. പക്ഷേ, അബൂബക്കറും മുഹമ്മദും ഗുഹയിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞു. ദൈവസ്മരണയിൽ മുഴുകി. പൂർണമായും അവനിൽ അർപ്പിച്ച് മുഹമ്മദും തങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ പാടുപെടുന്നവർ അതിൽ വിജയിക്കുമോ എന്ന സശ്രദ്ധം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അബൂബക്കറും!.

ഓരോ ഗോത്രത്തിന്റെയും പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഖുറൈശി യുവാക്കൾ ഖഡ്ഗങ്ങളും കയറുകളുമായി ചുറ്റിക്കറങ്ങി. സൗർ ഗുഹയെ സമീപിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ അവിടെ കണ്ടുമുട്ടിയ ഒരു ഇടയനോട് മുഹമ്മദിനെ കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചു. 'അവർ ഈ ഗുഹയിലുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. പക്ഷേ ഞാൻ ആരെയും കണ്ടില്ല'- ഇടയൻ പറഞ്ഞു. ആ മറുപടി ഗുഹയിൽ നിന്നു കേട്ട അബൂബക്കർ വിയർത്തൊലിക്കുകയായിരുന്നു. അന്വേഷകർ ഗുഹയിലേക്ക് തള്ളിക്കയറുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം പോലും നിയന്ത്രിച്ച് തന്റെ കാര്യം അല്ലാഹുവിലേൽപിച്ച് അദ്ദേഹം നിശ്ചലനായിരുന്നു. ഖുറൈശികളിൽ ചിലർ ഗുഹയുടെ മുകൾഭാഗത്ത് കയറി. പിന്നെ ഇറങ്ങി വന്നു. കൂട്ടുകാർ ചോദിച്ചു: ' നിങ്ങൾ എന്താണ് ഗുഹയുടെ ഉൾവശം പരിശോധിക്കാത്തത്.? ' അപ്പോൾ അവരിലൊരാൾ പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദിനേക്കാൾ പ്രായമുള്ള ഒരു ചിലന്തിവലയുണ്ടവിടെ. രണ്ട് കാട്ടു പ്രാവുകൾ ഗുഹാമുഖത്ത് കൂടുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലാരുമില്ലെന്ന് തീർച്ച'. മുഹമ്മദ് ഗുഹയിൽ പ്രാർത്ഥനാ നിരതനായി കഴിയുകയായിരുന്നു. ഭയവിഹ്വലനായ അബൂബക്കർ കൂട്ടുകാരന്റെ ശരീരത്തോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നിരുന്നു. 'ദുഃഖിക്കേണ്ട, അല്ലാഹു നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്!'. മുഹമ്മദ് കൂട്ടുകാരന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു. ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'അന്വേഷകരുടെ സാമിപ്യം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അബൂബക്കർ പതുക്കെ ചോദിച്ചു, 'അവരെങ്ങാനും ഒന്നു കുനിഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നമ്മെ കണ്ടെതു തന്നെ.' അപ്പോൾ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു. : 'അബൂബക്കർ! മൂന്നാമനായി അല്ലാഹു കൂട്ടിനുള്ള രണ്ടുപേരുടെ കാര്യത്തിൽ എന്തിനീ ആശങ്ക.? 'സമീപത്തുള്ള ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ശാഖകളാൽ ഗുഹാമുഖം അടഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. അതു നീക്കം ചെയ്യാതെ ഗുഹാപ്രവേശം അസാധ്യമാണെന്നു കണ്ട ഖുറൈശികൾക്ക് ഗുഹയിൽ ആരുമില്ലെന്ന് തികച്ചും ഉറപ്പായി. അങ്ങനെ അവർ പിരിഞ്ഞു പോയി. തിരിച്ചു പോകാനുള്ള ആഹ്വാനം ഗുഹക്കകത്ത് കേട്ടപ്പോൾ അബൂബക്കറിന് അല്ലാ

ഹുവിലും തിരുദൂതരിലുമുള്ള വിശ്വാസം ഒന്നുകൂടെ ദൃഢതരമായി. ' സർവ്വ സ്തുതിയും അല്ലാഹുവിന്; അല്ലാഹു ഏറ്റവും മഹാൻ '- മുഹമ്മദ് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

നബി തിരുമേനിക്കെതിരെയുള്ള വധോദ്യമവും ഈ ഗുഹാസംഭവവും സംബന്ധിച്ചാണ് താഴെ വരുന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ അവതരിച്ചത്. ' സത്യനിഷേധികൾ നിന്നെ തടഞ്ഞു നിർത്താനും നിന്നെ വധിക്കാനും അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാടുകടത്താനും വേണ്ടി കുതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ച സന്ദർഭം! അലർ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു അത്രെ, ഏറ്റവും നന്നായി തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവൻ'. 'അവർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോവട്ടെ! അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. സത്യനിഷേധികൾ കൂട്ടുകാരനോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തെ ആട്ടിയോടിക്കുകയും അവരിരുവരും ഗുഹയിലായിരിക്കുകയും അദ്ദേഹം തന്റെ കൂട്ടുകാരനോട് ദുഃഖിക്കരുത് അല്ലാഹു നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട് എന്ന് പറയുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭത്തിൽ! അപ്പോൾ അവന്റെ സമാധാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ അവനിറക്കി. നിങ്ങൾക്ക് അദൃശ്യമായ സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ സുശക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അല്ലാഹു, സത്യനിഷേധികളുടെ ശബ്ദം താഴ്ന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ ശബ്ദം ഉയർന്നതുമാക്കി. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും യുക്തിമാനുമത്രേ'.

യസ്രിബിലേക്ക്

മൂന്നാം ദിവസം ജനങ്ങളുടെ വെപ്രാളം കെട്ടടങ്ങിത്തുടങ്ങി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മൂന്ന് ഒട്ടകങ്ങളുമായി അവരുടെ കൂട്ടുകാരൻ വന്നെത്തി. അസ്മ ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവന്നു. പുറപ്പെടാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഭക്ഷണവും വെള്ളവും വാഹനത്തിൽ ബന്ധിക്കാനൊരു കയർ കൈവശമില്ലെന്ന് അറിയുന്നത്. അപ്പോൾ അസ്മാ, അരയിൽ കെട്ടിയ വസ്ത്രം രണ്ടായി പകുത്ത് പാതികൊണ്ട് ഭക്ഷണവും വെള്ളവും ഒട്ടകപ്പുറത്തു കെട്ടിത്തൂക്കി; പാതി തന്റെ അരയിലും. 'ദാത്തുന്നിതാഖൈൻ' എന്ന പേര് അവർക്ക് ലഭിക്കാനിടയായത് അങ്ങനെയാണ്. അനന്തരം അവർ വാഹനപ്പുറത്തു കയറി. ആവശ്യമായ ഭക്ഷണം കൈവശമുണ്ട്. അബൂബക്കറിന്റെ വശം 5000 ദിർഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ സമ്പാദ്യവുമാണത്. ഗുഹയിലെ അജ്ഞാത വാസവും ഖുറൈശികളുടെ തിരച്ചിലും കാരണം അവർ വളരെ ശ്രദ്ധയും ജാഗ്രതയും പാലിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതിനാൽ, ജനങ്ങൾക്കപരിചിതമായ സഞ്ചാരപഥമാണ് അവർ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അദ്ദുഇൽ വംശജനായ അബ്ദുല്ലാ ബിൻ ഉറൈഖിള് ആയിരുന്നു വഴികാട്ടി. അദ്ദേഹം അവരെയും കൊണ്ട് മക്കയുടെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി ദക്ഷിണഭാഗത്തെ വഴിയിലൂടെ ചെങ്ക

ടലിനു സമീപം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തിഹാമ ലാക്കാക്കി സഞ്ചരിച്ചു. ജനങ്ങൾക്ക് അപരിചിതമായ ഒരു സഞ്ചാരപഥത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതോടെ വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ് കടൽക്കരയ്ക്കു സമാന്തരമെങ്കിലും തീരത്തുനിന്നകന്ന ആരെങ്കിലും കണ്ടുമുട്ടാനുള്ള സാധ്യത നന്നെകുറഞ്ഞ ഒരു മാർഗത്തിലൂടെ നീങ്ങി. രണ്ടുയാത്രക്കാരും വഴികാട്ടിയും രാത്രി മുഴുവനും പകലിന്റെ ഒരു ഭാഗവും ക്ഷീണവും ക്ലേശവും കണക്കിലെടുക്കാതെ വാഹനപ്പുറത്തുതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അല്ലാവിന്റെയും സത്യദീനിന്റെയും മാർഗത്തിലുള്ള പ്രയാണം തടയാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായ ഖുറൈശികളേക്കാൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതായി മറ്റെന്തുണ്ട്? ദൈവസഹായത്തെക്കുറിച്ചു മുഹമ്മദിന് ഒട്ടുമില്ലായിരുന്നു സംശയം. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ നാശത്തിലിടരുത് എന്ന് ദൈവത്തിന്റെ തന്നെ നിർദ്ദേശമുണ്ട്. തന്നെയും സ്വന്തം സഹോദരനെയും സഹായിക്കാൻ ഒരടിമ സ്വയം തയ്യാറാകുമ്പോൾ അല്ലാഹു ആ അടിമയുടെ സഹായത്തിനെത്തും. ഗുഹാവാസ കാലം അവർ വിജയകരമായി തരണം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, തങ്ങളെ പിടിച്ചുകൊടുക്കുകയോ തങ്ങളെ കുറിച്ച് വിവരം നൽകുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഖുറൈശികൾ നൽകിയ വാഗ്ദാനം ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളിൽ കണ്ണുള്ളവരെ ആകർശിച്ചേക്കും. മാത്രമല്ല, മുഹമ്മദിനെക്കാൾ വലിയൊരു ശത്രു ഖുറൈശികൾക്കില്ലതാനും!. ദുർബലരെയും അശരണരെയും പിച്ചിച്ചീന്തിയാൽപോലും ശമിക്കാത്ത പകയും വിദ്വേഷവുമാണവരുടെ മനസ്സിൽ! അതിനാൽ, മുഹമ്മദ് അത്യന്തം സൂക്ഷമത പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്; കണ്ണും കാതും ഹൃദയവും അങ്ങേയറ്റം ജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടതുണ്ട്.

സുറാഖയുടെ കഥ.

അവരുടെ നിഗമനം തെറ്റിയില്ല. മൂന്നു യാത്രക്കാരെ വഴിയിൽ കണ്ടുവെന്നും അത് മുഹമ്മദും അനുചരന്മാരുമാണെന്നും തോന്നുന്നുവെന്നും ഒരാൾ ഖുറൈശികൾക്ക് വിവരം നൽകി. സുറാഖത് ബിൻ മാലിക് അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. 'അത് വേറെ ചില ആളുകളാണ്' -അയാൾ പറഞ്ഞു. വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട 100 ഒട്ടകം സ്വന്തമാക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധ തെറ്റിച്ചു കളയുകയായിരുന്നു ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശം. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ സ്വൽപ്പനേരം കൂടി തങ്ങിനിന്ന ശേഷം സുറാഖ വീട്ടിലെത്തി. ആയുധങ്ങളണിഞ്ഞു. തന്റെ പുറപ്പാട് മറ്റാരും കാണാതിരിക്കാൻ ആദ്യം സ്വന്തം കുതിരയെ താഴ്‌വരയുടെ ഒരു ഒഴിഞ്ഞ ഭാഗത്തേക്കയച്ച് അവിടെ ചെന്ന് അതിന്റെ പുറത്തു കയറി. നേരത്തെ വിവരം കിട്ടിയ ദിക്കിലേക്ക് കുതിരയെ ഓടിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിനും വിശ്രമത്തിനുംശേഷം നവോന്മേഷത്തോടെ യാത്ര തുടരാൻ മുഹമ്മദും കൂട്ടരും ഒരു പാറയുടെ തണലിൽ താവളമടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

സമയം സായാഹ്നത്തോടടുത്തു. അവർ യാത്ര പുനരാരംഭിക്കാൻ ഒരുങ്ങി. ആ സമയം സുറാഖ അവരുടെ ദൃഷ്ടിപഥത്തിലൊന്നും എത്തിയിരുന്നില്ല. വളരെ വേഗം ഓടിച്ചതുകാരണം അയാളുടെ കുതിര രണ്ടുതവണ മുട്ടുകുത്തി വീഴുകയുണ്ടായി. യാത്രക്കാർ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടപ്പോൾ അവരെ പിടികൂടി മക്കയിലെത്തിക്കുകയോ ചെറുത്തുനിൽക്കുന്നപക്ഷം വധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് സംബന്ധിച്ച് മാത്രമായിരുന്നു അയാളുടെ ചിന്ത. അതിനാൽ അശ്വത്തെ പൂർവാധികം വേഗത്തിലോടിച്ചു. അത് രണ്ടു തവണ മുട്ടുകുത്തി വീണകാര്യം അയാൾ തീരെ മറന്നുപോയിരുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ വേഗത്തിൽ ആ മൃഗം വീണ്ടും തലകുത്തി വീണു. ആയുധ ധാരിയായ ആ സവാരിക്കാരനും അതിനൊപ്പം വീണുരുണ്ടു. അപ്പോൾ സുറാഖ പ്രശ്നംവെച്ചു. തന്റെ ഈ പ്രവർത്തിക്ക് ദൈവങ്ങൾ അനുകൂലമല്ലെന്നും നാലാമതും ഒരു ശ്രമം നടത്തുന്നത് അപകടകരമാണെന്നും തോന്നിയതിനാൽ അയാൾ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ' സുറാഖ ബിൻ മാലിക് ബിൻ ജുഅ്ശും ആണ് ഞാൻ! ഒന്നു നിൽക്കൂ! നിങ്ങളോടെനിക്ക് ചിലത് സംസാരിക്കാനുണ്ട്! ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കില്ല. ദ്രോഹകരമായി ഒന്നും ചെയ്യില്ല!'. അവർ അയാളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ മുഹമ്മദിനെ കണ്ടുമുട്ടി എന്നതിന് തെളിവായി ഒരു കുറിപ്പ് എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രവാചകന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് അബൂബക്കർ എല്ലു കഷ്ണത്തിൽ ഒരു കുറിപ്പെഴുതി സുറാഖയ്ക്ക് എറിഞ്ഞു കൊടുത്തു. അതുമായി അയാൾ മടങ്ങി. മഹാനായ ആ അഭയാർത്ഥിയെ തേടിപ്പിടിക്കാനിറങ്ങുന്നവരെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ടാണ് അയാൾ തിരിച്ചുപോന്നത്! അയാൾ ആവട്ടെ മുഹമ്മദിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ പുറപ്പെട്ടതായിരുന്നു താനും!

പൊള്ളുന്ന വെയിലിൽ കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന മണൽ കാടുകളിലൂടെ കുന്നും മലയും താണ്ടി തിഹാമ മരുഭൂമി തരണം ചെയ്തു. മുഹമ്മദും കൂട്ടുകാരും സഞ്ചരിച്ചു. വെയിലിന്റെ കാഠിന്യത്തിൽ നിന്നും രക്ഷ തേടാൻ തണലോ ചുറ്റുപാടിന്റെ അപരിചിതത്വത്തിനു ശക്തി കുറക്കാൻ ഒരു അഭയകേന്ദ്രമോ തങ്ങളെ പിന്തുടരുന്ന അപകടത്തിൽ നിന്നു നിർഭയത്വമോ പലപ്പോഴും അവർക്കു ലഭിച്ചില്ല. അതിരറ്റ ക്ഷമയും അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതനു നൽകപ്പെട്ട സത്യ സന്ദേശത്തിലും ഉള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസവും മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ കൈ മുതൽ. വെയിൽ അതികഠിനമാകുമ്പോൾ പകൽ എവിടെയെങ്കിലും താവളം അടിക്കും. മരുഭൂമിയുടെ നിതാന്തനിശബ്ദതയിലും കൂരിരുട്ടിൽ മിന്നത്തിളങ്ങുന്ന താരഗണങ്ങളിലും ആനന്ദവും ആശ്വാസവും കണ്ടെത്തി രാത്രി മുഴുവൻ സവാരി ചെയ്യും. അങ്ങനെ ഏഴു ദിവസങ്ങൾ ഒട്ടകപ്പുറത്തു തള്ളി നീക്കിയ ശേഷം സഹം ഗോത്രത്തിന്റെ വാസസ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ഗോത്രത്തലവൻ ബുറൈദ അവരെ സ്വീകരിക്കാനെത്തിയിരുന്നു. അതോടെ അവരുടെ ഭയപ്പാടുകൾ നീങ്ങി. ദൈവ സഹായ

ത്തിൽ അവർ ആശ്വാസം കൊണ്ടു. അവർ യസ്‌രിബിനു വളരെ അടുത്ത് എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ദുർഘടവും ക്ലേശനിർഭരവുമായ ഈ യാത്രക്കിടയിൽ പ്രവാചകന്റെ പലായന വൃത്താന്തം യസ്‌രിബിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഖുറൈശികളുടെ പകയും പ്രവാചകനെ പിടികൂടാനുള്ള അവരുടെ തീവ്ര യത്നവും അവരറിഞ്ഞു. അതിനാൽ യസ്‌രിബിലെ മുസ്‌ലീംകളൊന്നടങ്കം ആ സത്യസന്ദേശവാഹകനെ ഒരു നോക്കു കാണാനും ആ സ്വരമൊന്നു കേൾക്കാനുള്ള അദമ്യമായ അഭിനിവേശത്തോടെ ജിജ്ഞാസാഭരിതരായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനവും പ്രതീക്ഷിച്ചു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. അവരിലേറെ പേരും പ്രവാചകന്റെ ദൃഢ ചിത്തതയെയും വാക്‌ചാതുരിയെയും കുറിച്ച് കേട്ടിരുന്നതല്ലാതെ ഇന്നോളം അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടില്ല. മുഹമ്മദിനോട് അതിരറ്റ സ്നേഹവും ഇസ്‌ലാമിനോട് അത്യന്തം ആത്മാർത്ഥതയുമുള്ള അനുചരന്മാരുടെ പ്രബോധന വഴിയാണ് ഒരിക്കലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത യസ്‌രിബുകാർ പോലും ഇസ്‌ലാം അശ്ലേഷിച്ചത്. അപ്പോൾ ആ പ്രവാചകനെ ഒന്നു കൺ കുളിർക്കെ കാണാൻ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലലതല്ലിയ ആവേശത്തിന്റെ ശക്തി ഊഹിക്കാവുന്നതേയൊള്ളൂ.

2. ഹദീസ് പഠനം

സമയബോധം.

عَنْ عمْرو بْنُ مَيْمُون (ر) قَال : قَال رَسُولُ اللهِ صلّى الله عليهِ وَسلّمَ لِرَجُلٍ وَهُوَ يَعِظُهُ : اغْتنِمْ خَمْسًا قَبْل خَمْسٍ : شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ, وَصِحَّتَك قَبْل سَقَمِكَ , وغِنَاكَ قَبْل فَقْرِكَ , وَفَرَاغَكَ قَبْل شُغْلِك , وحَيَاتِكَ قَبْل موْتِكَ. (نسائي)

അംറുബ്നു മൈമൂൻ (റ)വിൽ നിന്ന് നിവേദനം: നബി (സ) ഒരാളെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അഞ്ച് അവസ്ഥകൾക്കു മുമ്പുള്ള അഞ്ച് അവസ്ഥകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. വാർധക്യത്തിനു മുമ്പ് യുവത്വം, രോഗത്തിനു മുമ്പ് ആരോഗ്യം, ദാരിദ്ര്യത്തിനു മുമ്പ് സമ്പന്നത, ജോലിത്തിരക്കിനുമുമ്പ് ഒഴിവുസമയം, മരണത്തിനു മുമ്പ് ജീവിതം. (നസാഈ)

നഷ്ടപ്പെട്ട എന്തും നമുക്ക് തിരികെ നേടാൻ പറ്റും. തോറ്റ കളി ജയിക്കാം. പക്ഷേ, നഷ്ടപ്പെട്ട സമയം ഒരു കാലത്തും തിരിച്ചുകിട്ടുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യന്റെ കൈവശമുള്ള സമ്പത്തിൽ ഏറ്റവും അമൂല്യമായത് സമയമാണെന്ന് പറയുന്നത്. ഒരു മനുഷ്യ കാശു ചെലവാക്കുന്നതുപോലെ അരിഷ്ടിച്ചാണ് മനുഷ്യൻ സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടത്.

പോയിപ്പോയ കാലം നമുക്ക് വളരെ ഹ്രസമായിത്തോന്നും. അത് വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതും സംഭവ ബഹുലമായിരുന്നാൽപോലും. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ വർഷങ്ങൾ മാസങ്ങളും, മാസങ്ങൾ ആഴ്ചകളും, ആഴ്ചകൾ ദിവസങ്ങളുമായിച്ചുരുങ്ങുന്നു. എല്ലാം ഇന്നലെ നടന്ന പ്രതീതിയാണ് പിന്നീടുണ്ടാവുക. ഒരു ഉറുദു കവി എഴുതി: നാലുനാൾ നീളുന്ന ജീവിതമായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ വന്നത്. അതിനാൽ രണ്ടു നാൾ ആഗ്രഹിച്ചും രണ്ടു നാൾ കാത്തിരുന്നും കഴിഞ്ഞു. ഈ ലോകത്തിൽ കഴിഞ്ഞ നാളുകളെ പറ്റിയുള്ള ചിന്ത ഇത്തരമാണെങ്കിൽ അന്ത്യദിനത്തിൽ അത് ഏത് തരമായിരിക്കും.

ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഈ ക്ഷണികതയെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ ബോധമുണ്ടാവുക മരണാനന്തരം മറു ലോകത്തു വെച്ചാണ്, തീരെ ഫലപ്പെടാത്ത സമയത്ത്. ഖുർആൻ പറയുന്നു. 'അല്ലാഹു അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന നാളിലെ സ്ഥിതി ഓർക്കുക. അന്നവർക്ക് തോന്നും: തങ്ങൾ അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയാൻ മാത്രം പകലിൽ ഇത്തിരിനേരമേ ഭൂമിയിൽ താമസിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്ന്'.

'ആ നിമിഷത്തെ അവർ കാണും നാൾ; ഇവിടെ ഒരു വൈകുന്നേരമോ പ്രഭാതമോ അല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അവർക്ക് തോന്നും.'

ഇവിടെ എല്ലാവരും ഓടുകയാണ്. നിൽക്കാത്ത പ്രയാണം. ലക്ഷ്യസ്ഥാനം മരണമാണ്. ജനനത്തോടെ ഇതാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒടുക്കം മരണത്തോടെ മാത്രം. പിന്നിട്ട പാതയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോക്കില്ല. മോഹമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല. പക്ഷേ, അതസാധ്യം. യുവത്വം നിത്യമാവണമെന്നോ തിരിച്ചു കിട്ടണമെന്നോ ആഗ്രഹിക്കാത്തവരുണ്ടാവില്ലല്ലോ.

എല്ലാവരും എല്ലായ്പ്പോഴും മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരാൾക്ക് പതിനാറു വയസ്സാകുന്നതോടെ പതിനഞ്ചുകാരൻ മരിക്കുന്നു. ബാല്യം കടന്നു വരുന്നതോടെ ശൈശവം പിരിഞ്ഞു പോകുന്നു. കൗമാരം കിളിർക്കുന്നതോടെ ബാല്യം കൊഴിയുന്നു. യുവത്വം പ്രാപിക്കുന്നതോടെ കൗമാരം മരിക്കുന്നു. വാർധക്യത്തിന്റെ വരവോടെ യുവത്വം വിടവാങ്ങുന്നു. ഇതൊക്കെയും മരണം തന്നെ. ആയുസ്സിൽ ഓരോ നിമിഷവും വർധിക്കുന്നതോടെ അത്രയും മരണത്തിലേക്ക് അടക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതോർക്കുന്നവർ അപൂർവമാണ്. അവർ ആയുസ്സിന്റെ വിലയും സമയത്തിന്റെ അമൂല്യതയും അറിയുന്നു.

മനുഷ്യായുസ്സ് നിർണിതമാണ്. കടന്നുപോകുന്ന കാലത്തിന് മടക്കമില്ല. കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്ന നിമിഷങ്ങളും പിന്നിടുന്ന മിനുറ്റുകളും മണിക്കൂറുകളും ദിവസങ്ങളും ആഴ്ചകളും മാസങ്ങളും കൊല്ലങ്ങളുമൊന്നും തിരിച്ചുവരില്ല. പച്ചിലകൾ പഴുത്ത് ഞെട്ടറ്റ് നിലം പൊത്തുമ്പോൾ പുതിയവ തളിർക്കുന്ന പോലെ ആയുസ്സിൽ നിന്ന് അറ്റുപോകുന്ന കണ്ണികൾക്ക് പകരം പുതിയവ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സമയം വളരെ അമൂല്യമാണ്. നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ തീരെ തിരുച്ചുകിട്ടാത്തതും.

മറ്റുപലതും തിരിച്ചു പിടിക്കാൻ സാധിച്ചേക്കും. എന്നാൽ സമയം അതിനൊട്ടും വഴങ്ങുകയില്ല. അതിനാലാണ് പ്രമുഖ പണ്ഡിതനായ ഹസൻ ബസ്വരി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: 'ഓരോ പ്രഭാതവും പിറന്നുവീഴുന്നത് ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്: അല്ലയോ മനുഷ്യാ, ഞാനൊരു പുതിയ സൃഷ്ടി. നിന്റെ കർമത്തിനു സാക്ഷി. അതിനാൽ നീ എന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. ഞാൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ അന്ത്യനാൾ വരെ തിരിച്ചുവരില്ല.'

ജീവിതത്തിന്റെ നട്ടുച്ചയാണ് യൗവനം. കരുത്തും ഊർജസ്വലതയുമുള്ള നാളുകൾ. അത് അലസമായും നിഷ്ക്രിയമായും ചെലവഴിച്ചാൽ അതിനേക്കാൾ വലിയ നഷ്ടം വേറെയില്ല. ഒരു നന്മയും നീട്ടിവെക്കരുത്. ഒരു കാര്യവും പിന്നീട് ചെയ്യാം എന്ന് കരുതി സമാധാനിക്കാൻ നിർവാഹമില്ല. എപ്പോഴാണ് മരണം വന്നെത്തുക എന്നറിയില്ലല്ലോ. ഇനി കുറെ കാലം ജീവിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചു എന്ന് കരുതുക, അപ്പോഴേക്കും ആവേശവും ആരോഗ്യവും എല്ലാം നശിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അതിനാൽ യൗവനം പാഴാക്കരുത് എന്ന് പ്രവാചകൻ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

അതുപോലെ ആരോഗ്യമുള്ളപ്പോൾ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ചെയ്തുതീർക്കാനും സൽക്കർമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാനും കൂടുതൽ ശ്രമിക്കണം. ശരീരത്തിന് രോഗമോ അവശതയോ ബാധിച്ചാൽ പിന്നെ കാര്യമായൊന്നും ചെയ്യാനാവില്ല. ദീർഘമായി നമസ്കരിക്കാനോ നോമ്പെടുക്കാനോ ഇസ്ലാമിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമാകാനോ ഒന്നും രോഗികൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ.

സാമ്പത്തിക ശേഷിയുള്ളപ്പോൾ അത് നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി നേടണം. ഏത് നിമിഷവും സാമ്പത്തികമായ സുസ്ഥിതി ഇല്ലാതാകാം. ഭൂമിയിലെ ഐശ്വര്യം എപ്പോഴും നിലനിൽക്കണമെന്നില്ല. കാശുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് അങ്ങനെ ചെയ്യാമായിരുന്നു, ഇങ്ങനെ ചെയ്യാമായിരുന്നു എന്ന് ദാരിദ്ര്യകാലത്ത് ചിന്തിച്ചിട്ട് കാര്യമുണ്ടാകില്ല.

പഠനത്തിലോ ജോലിയിലോ മുഴുകുന്നവർ അതിന്റെ ഇടവേളയിൽ ലഭിക്കുന്ന സമയം അനാവിശ്യമോ പ്രയോജനരഹിതമോ ആയ കാര്യങ്ങൾക്ക് വിനയോഗിക്കരുത്. ഒഴിവുസമയങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് നബി (സ) നിർദേശിക്കുന്നു. റസൂൽ തിരുമേനി മറ്റൊരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'രണ്ടു അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ മിക്ക ആളുകളും വഞ്ചിതരാണ് (നഷ്ടത്തിലാണ്). ആരോഗ്യവും ഒഴിവു സമയവുമാണവ'.വെക്കേഷനുകൾ ആഴ്ചയിലുള്ള ഒഴിവുകൾ മുതൽ ചെറിയ ഒഴിവുസമയങ്ങൾ വരെ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം.

സമയം തന്നെയാണ് ജീവിതം. അതിനാൽ മരണത്തിനു മുമ്പ് ഓരോ നിമിഷവും അമൂല്യമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. ഏത് പ്രായത്തിലായാലും, സമ്പന്നതയോ ദാരിദ്ര്യമോ ആയാലും, ജോലിത്തിരക്കുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും, ആയുസ്സ് നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് വിനയോഗിക്കേണ്ടത്. സത്യവിശ്വാസിക്ക് 'കൊല്ലാൻ' സമയമില്ല. കാരണം, സമയം മനുഷ്യനെ കൊന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആയുസ്സ് പരിമിതമാണ്. ബാധ്യതകളോ കണക്കില്ലാത്തത്രയുണ്ട്. അപ്പോൾ പിന്നെങ്ങനെയാണ് വെറുതെയിരിക്കാൻ കഴിയുക.?

3. ജീവിതം കൊണ്ട് രചിച്ച പ്രമാണം.

ഒരാളുടെ ജീവിതം ഒരു പ്രമാണമാകുമോ.? സംശയം വേണ്ട നബി തിരുമേനി (സ)യുടെ ജീവിതം എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള മുസ്ലീംകൾക്ക് ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാണ്. ദീനുൽ ഇസ്ലാമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രമാണമാണ് ഖുർആൻ. ഖുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ അല്ലാഹു നിയോഗിച്ച പ്രവാചകനാണല്ലോ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ). വിശുദ്ധ ഖുർആൻ നിർദ്ദേശിക്കും വിധം എങ്ങനെ ജീവിക്കാം എന്ന് തിരു നബി (സ) ജീവിച്ചു കാണിച്ചു. ഖുർആന്റെ വിശദീകരണമാണ് നബി (സ)യുടെ ജീവിതം എന്ന് പറയാം. അതിനാൽ നബിചര്യ അറിയലും ഒരു മുസ്ലിമിന് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്.

മുഹമ്മദ് നബി (സ)യുടെ ജീവിതത്തെ മനസ്സിലാക്കാതെ നമുക്ക് ഇസ്ലാമികമായി ജീവിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ സ്വഹാബിമാർ നബിയെ കഴിയുന്നത്ര അറിയാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അറിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പിൻതലമുറകൾക്ക് അവർ പകർന്നുകൊടുത്തു. പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്ന് പകർന്നുകിട്ടിയ നബിയുടെ വാക്കുകളും പ്രവർത്തികളും പിൻ തലമുറകൾ ശേഖരിക്കാനും എഴുതിവെക്കാനും തുടങ്ങി. ഇവയാണ് ഹദീസുകൾ

വചനങ്ങൾ മാത്രമാണോ നബി ചര്യ.?

'നബി വചനങ്ങൾ' എന്നാണ് ഹദീസിന് നാം മലയാളത്തിൽ നൽകിയ പേര്. എന്നാൽ നബിയുടെ വാക്കുകൾ മാത്രമാണോ ഹദീസ്.? ഒരിക്കലുമല്ല. ഒരു കാര്യം ചെയ്യണമെന്നോ ചെയ്യരുതെന്നോ ഉള്ള നബി തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശം, നബിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്ര സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണം, തിരുനബിയുടെ സാരോപദേശങ്ങൾ, പ്രസംഗങ്ങൾ, കത്തുകൾ, പ്രവർത്തികൾ, മൗനാനുവാദങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഹദീസിൽ പെടുന്നു.

ഹദീസ് രൂപപ്പെട്ടതെങ്ങനെ.?

പ്രവാചകനും അനുയായികളും അടുത്തിടപഴകിയാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. പള്ളിയിലും അങ്ങാടിയിലും യാത്രയിലുമൊക്കെ അനുയായികളിലാരെങ്കിലും നബിയോടൊപ്പമുണ്ടാകും. അവർ നബിയുടെ ജീവിതം വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ നിരീക്ഷിച്ചു. നബിയുടെ വാക്കുകളും പ്രവർത്തികളും ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിച്ചു. ഹൃദയത്തിൽ മനഃപ്പാഠമാക്കി സൂക്ഷിക്കുകയും ജനങ്ങൾക്ക് പറ

ഞ്ഞു കൊടുക്കുയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയാണ് ഹദീസ് ഒരു വിജ്ഞാനശാഖ യായി രൂപപ്പെട്ടത്.

ഖുർആൻ പഠിക്കുന്നപോലെത്തന്നെ ഹദീസും നാം പഠിക്കണം. ഹദീ സ് പഠിക്കാതെ ഖുർആൻ മനസ്സിലാക്കാനോ ഇസ്‌ലാമിനെ ശരിയായി ജീവി തത്തിൽ പകർത്താനോ പറ്റില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിത ന്മാർ വളരെ ക്ലേശം സഹിച്ച് പ്രവാചകചര്യ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ സമാഹരിച്ചത്. നാമിന്ന് കാണുന്ന ഓരോ ഹദീസിനു പിന്നിലും നിരവധി ആളുകളുടെ പരി ശ്രമത്തിന്റെ കഥകളുണ്ട്. നബിയുടേതായി കേട്ട കാര്യം ശരിയാണോ എന്ന റിയാൻ ദീർഘകാലത്തെ അന്വേഷണങ്ങളും യാത്രകളും നടത്തിയ മഹാന്മാ രുണ്ട്.

നിവേദനം.

നബി തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് ഹദീസുകൾകേട്ട് അത് മറ്റൊരാൾക്ക് പ കർന്നു നൽകുന്നതിനാണ് നിവേദനം (رِوَايَة)എന്നു പറയുന്നത്. ഹദീസ് ല ഭിക്കുന്ന സ്വഹാബി മറ്റു സ്വഹാബിമാർക്ക് അത് കൈമാറുന്നു. അവരിൽ നി ന്ന് അടുത്ത തലമുറക്ക് ലഭിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇടമുറിയാത്ത പരമ്പരകളിലൂ ടെ അത് ഹദീസ് ശേഖരിക്കുന്ന ആളുടെ കൈയിലെത്തുന്നു. ഈ പ്രക്രിയ ക്ക് ഹദീസ് നിവേദനം എന്നു പറയുന്നു. ഹദീസ് കൈമാറുന്ന വ്യക്തിയെ നിവേദകൻ (رَاوِي) എന്നു പറയുന്നു.

പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാരിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഹദീസുകൾ നിവേദനം ചെയ്തവരിലൊരാൾ അബൂഹുറൈറ (റ)വാണ്.

4. പ്രാർത്ഥനാ പഠനം

വീട്ടിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ

اللهم إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ وَ خَيْرَ الْمَخْرجِ بِسْمِ اللهِ وَلَجْنَا
بِسْمِ اللهِ خَرَجْنا وَعَلى اللهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا (ابو داود)

അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങൾ ഉത്തമ പ്രവേശനവും ഉത്തമ പുറപ്പാടും നിന്നോട് യാചിക്കുന്നു. നാം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ പ്രവേശിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ പുറപ്പെട്ടു. സ്വന്തം നാഥനായ അല്ലാഹുവിൽ സർവം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.